

15.

... aneb

Vraždu v afektu může spáchat kdokoliv

Na spáchání loupežné, nájemné, sexuálně motivované vraždy atd. musí mít člověk "náтуру". To znamená, že pachatel obvykle vykazuje výrazný defekt struktury osobnosti, případně deviaci. Naproti tomu prostou vraždu v afektu je schopen za určitých okolností spáchat kdokoliv z nás. Nikdo z nás nemůže předem vědět, kde jsou hranice jeho tolerance vůči pocitům úzkosti, pokoření a hněvu, a jak se bude po překročení těchto hranic chovat. Tak, jak vzrůstá složitost života a nároky, které doba na každého jednotlivce dnes klade, přibývá projevů zloby a násilí i u těch, kterým nebývá agresivita vlastní, tj. u žen. Typickými případy prostých vražd páchaných v afektu ženami jsou v kriminalistickém slangu tzv. "domácí zabijačky", tj. činy, které jsou vyústěním vztahových problémů mezi manželi. Oběť se stává pachatelkou a pachatel obětí. Zoufalý akt násilí bývá lidsky pochopitelný, i když jej nelze ponechat nepotrestaný. Tragičnost situace zpravidla zvýrazňuje existence dětí, které rázem přicházejí o oba rodiče.

Iva a Roman žili ve společné domácnosti již dvanáctým rokem. Po svatbě bydleli krátce u rodičů, poté začali se stavbou rodinného domku v nedaleké obci. Z manželství, které bylo zpočátku spokojené, se jim narodily dvě dcery. K zásadnímu zlomu v jejich vztahu došlo ve chvíli, kdy Roman začal požívat v nadměrné míře alkoholické nápoje. Stále častěji mezi oběma docházelo k ostrým hádkám, nežádka i k fyzickým potyčkám, jejichž scénář byl v závěru pokaždé stejný - plačící zlomená Iva a alkoholem odrovnaný Roman. Začátkem září roku šestadevadesátého se v jejich domku na Chrudimsku odehrála tragédie, jejíž následky rázem poznamenaly duše všech nejbližších po zbytek jejich života ...

Ten den se Iva vrátila se svou starší jedenáctiletou dcerkou od svých rodičů, kde celý den pracovala na zahradě, až k večeru. Připravila večeři a zatopila v kotli. Dcera zatím sledovala seriál v televizi. Zanedlouho přišel domů i Roman a byl jako obvykle silně opilý. Iva mu ihned vytkla, že celý den nebyl doma i když slíbil, že jí pomůže na zahradě. Nijak však nezareagoval a šel se do ložnice převléknout. Pak začal z ničeho nic v místnostech uzavírat radiátory topení a ze zásuvek vypnul několik elektrospotřebičů, včetně televize, na kterou se dívala dcera. Vzájemná výměna názorů mezi manželi pak přerostla v ostrou hádku a vyústila až ve fyzické napadení ze strany Romana, který nepřestával Ivě vyhrožovat dalšími a dalšími útoky. Uplakaná a nešťastná utekla v rozrušení před manželem do kuchyně. Zde pak následoval konflikt, jehož vyvrcholením byla tragédie, která se odehrála přímo před očima jejich dcery ...

Zoufalá Iva, jejíž jedinou obranou byly výhrůžky, že požádá o rozvod a ukončí tak své

trápení, jen sklízela manželův opakovaný posměch a hrozby dalšího napadení. Se slovy, že si již nenechá neustále vyhrožovat, uchopila na kuchyňské lince nůž a v důsledku silného afektu, hněvu a strachu ho ve zkratové reakci bodla do hrudníku. Teprve když odkládala nůž do kuchyňského dřezu, spatřila na Romanově košili prosakující skvrnu od krve. Vlnu emocí a agrese vystřídal náhle strach o vážně zraněného manžela ... Viděla, jak těžce klesl k zemi a tam také zůstal ležet. V hrůze a s obavami se ho snažila posadit. Opřela si jeho hlavu o sebe a ručníkem se pokoušela zastavit krvácení na hrudníku. V tom zaslechla dětský pláč. Zvedla hlavu a pohlédla na dceru. "Utíkej rychle k sousedům pro pomoc!", zněla její slova. Vše, co se později odehrávalo, již prožívala v šoku.

Zraněný Roman byl převezen do nemocnice, kde přes odborné lékařské ošetření na následky svého zranění ještě téže noci zemřel. Na místo se dostavili policisté, kteří místo tragédie zajistili. Vyšetřovatel ženu následně obvinil z vraždy a na základě rozhodnutí soudce byla vzata do vazby. Při rozhodování o výměře trestu soud později přihlédl ke skutečnostem, že se obžalovaná žena dopustila svého jednání ve stavu silného rozrušení a pod vlivem tíživých rodinných poměrů, které si sama nezpůsobila. Před spácháním trestného činu vedla řádný život a nad svým jednáním vyslovila lítost. Poté, co si uvědomila vzniklé následky, snažila se poškozenému okamžitě v rámci možností poskytnout první pomoc. S přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem jí soud uložil trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby a odsoudil ji k trestu odnětí svobody v trvání šesti a půl roku. Děti byly svěřeny do dočasné pěstounské péče.